Ч. 200 (11.453). Львів, пятниця 7. вересня 1928. Opłata pocztowa zapłacona ryczałtem. Рік LXVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол.
За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
„ Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Драстичний епізод.

Львів, 6. вересня 1928.

В дочерній катедральній церкві в Самборі, в одній з головних церков єпархії перемисько-самбірсько-сяніцької дієцезії недавно сталася подія, яка мусить викликати прикрі почування у кожного українця, що дорожить церквою як моральною підоймою, носієм авторітету й організаційною силою.

Недавно відбувалося в самбірській церкві велике свято коронації чудотворного образу Божої Матері. На ньому явилися непрогляднi маси вірних, десятки священиків і перемиський владика о. Йосафат Коциловський. Достроєну до умовин свята проповідь виголосив о. Є. Кульчицький, відомий громадський діяч, парох Вощанець, рудецького повіту. Проповідник говорив про значіння віри і церкви та про почитання Богоматері. Він вказував, що й багато славних людей, які відколилися були від церкви, опісля вертали до неї, як до єдиного певного й тривкого захисту та єдналися під омофором Богоматері. Між іншим зазначив він, що й наш відомий письменник А. Чайковський, якого дехто підозрівав у симпатіях до евангелицького руху чи православя, помістив в перемиському „Українському Голосі" (ч. 30 з 22. липня ц. р.) статтю „Православіє на Покуттю", в якій виразно зазначив своє негативне відношення до православної й евангелицької пропаганди та зідентифікував себе з гр.-кат. церквою. Це становище нашого популярного письменника, відомого своїми історичними оповіданнями й повістями в найширших народніх масах, уважав проповідник найвідповіднішим доказом на своє твердження.

Та саме в момент, коли проповідник назвав п. А. Чайковського й „Український Голос", владика вийшов з рівноваги. Різким голосом звернувся він до проповідника зі словами: „Отче, не говоріть нісенітниць! Говоріть про чуда Матінки Божої!" Проповідник, заскочений несподіваною й нечуваною в церкві „інтервенцією" владики, змішався. „Я зараз докінчу так, що все буде добре" — заявив він. „Отче, злізайте!" — загремів тоді схвильований владика. „Нехай господар церкви докінчить проповідь" — додав він. Тоді після деякого вагання проповідник опустив проповідницю, а проповідь „докінчив" о. крил. Ф. Рабій.

Можна уявити собі враження офіціяльного виступу перемиського владики серед десяток тисяч вірних, серед зібраного духовенства і взагалі серед громадянства. Загальне негодування й обурення викликав цей драстичний інцидент проти єпископа в супроводі горячої сполучаности для о. проповідника, жертви владичої самоволі або щонайменше атрофії почуття відповідальности.

Тільки уявити собі: Велике релігійне свято, тисячі народу, що прийшли помолитися, змінити свої релігійні почування, десятки священиків, проповідник сповняє свою почесну релігійну функцію, а тут раптом при згадці особи, до якої владика має **особисту** анімозію, з владичого престола лунають нечувані слова: „Отче, злізайте!"

Не хочемо уживати ядерніших висловів, але чи не є це публичне згіршення, чи не є це вибрик, зрозумілий хіба в XVII. ст. підчас боротьби за владичий престол у Перемишлі між православними й уніятами, але не тепер; чи не є це поведінка зухвалого шляхтича на своїм „дворі", але не виступ владики у церкві підчас великого свята в приняві тисячів вірних!

Перед війною в стрийському повіті трапилася була подія, що священик візвав війта підчас вечірні зложити свічку, бо парох уважав його негідним тримати її. В противному випадку священик заповів, що припинить відправу богослуження. Війт не реагував на візвання пароха, а опісля виступив зі судовим обвинуваченням з приводу т. зв. „**Religionsstörung**". Пароха засуджено за це на 7 днів вязниці. І нічого не помогли заходи пароха, інтервенції впливового пок. пос. Олесницького, навіть амнестійне прохання до цісаря. Парох мусів відбути кару. А це ділялося в селі, в невеличкому гурті людей. А щож говорити про факт, який подіявся в приняві тисячів народа, факт згіршуючий, депреціонуючий авторітет високого достойника церковного, факт, який кидає темну тінь на відносини між владикою з одного боку, а духовенством і вірними з другого і взагалі в яркий спосіб освітлює нездорові відносини в нашій церкві? Чиж дивними в таких умовах видаються голоси, які відзивалися в Самборі між відпустовими масами, а які узмістовуються в словах: „Владико, злізайте з престола!"

Першим почуванням, яке нами заволоділо після одержання звістки про драстичний епізод у самбірській церкві, було прикре почування образи і болю. Ми довго вагалися, що з тим інцидентом робити. Вкінці постановили промовчати його в надії, що він буде зльокалізований. Але в кілька днів після того почали появлятися в польській пресі злорадні нотатки під написом: „Злізайте!" Бульварна жидівсько-польська і шовіністично-польська преса почала кепкувати собі з приводу цього епізоду, подаючи його до відома своїх читачів як кабаретову „фацецію". Та ми й далі зберігали мовчанку. Аж нікчемна передовиця канібалістичного „Слова Польського", в якій релігійну проповідь о. Кульчицького зіпхнено у вонючий рів словопольського політиканства, а еп. Коциловського поставлено на сторожі польських політичних інтересів у церкві, — примусила нас перервати мовчанку і представити самбірський епізод у правдивому світлі.

„Слово Польске" у своїй нікчемности і безетичній задубілости пише, що проповідник

„розпочав від атаків на державу і гльорифікації сепаратистичного УНДО. Присутній на богослуженні перемиський єпископ Коциловський, слухаючи „казаня", перервав „казнодзєї" словами: „Зійдіте". Здається, що в історії католицької церкви досить рідко бувало досі, щоби епископ у присутности вірних публично і так драстично скартав їх духовника... і т. д."

Розуміється, як можна було передбачити, дальше зустрічаємо „доктринерський лібералізм і дитинну польську толеранцію" у відношенні до українців. Через те панує повна розпущеність, бо

„о. еп. Коциловський не може бути присутній на всіх богослуженнях в кожній церкві, не може теж слухати всіх „проповідників", дбайливих за спасення своїх душ-овечок. А що вони говорять, коли в церкві нема о. еп. Коциловського? Чи знають про це воєводи? Чи знають про це старости, що не лише в Самборі святині перемінюються в торговиці партійних і протидержавних політичних віч? Найвищий час, щоби не лише о. еп. Коциловський, але перш усього чинники з уряду покликані пильнувати на своїх становищах державного інтересу, замкнули уста всім цинічно сьогодня з вершин безкарности виступаючим перемиротним приказом: „Злізайте" — так досадно, щоби вони вже більше не відважилися побоювати державу і деморалізувати населення".

Хіба досить!

Перемиський владика вже від довшого часу своєю екстраваґантною особою й оригінальними вчинками запрятує громадську думку. Саме тепер завершив він свою „плодотворну" діяльність виступом, який може був би звичайним явищем в касарні, але який є нечуваною подією в церкві.

Цим своїм безвідповідальним і провокуючим вірних, духовенство та релігійні почування і священне місце виступом, перемиський владика не лише понизив себе, як українця, але й як духовника. Тимбільше як провідного духовника. До церковної влади належить вже покласти край цій шляхетській буйности чи хоробливости.

Оптимізм і числа.

(Від власного кореспондента.)

Варшава, 2. вересня 1928.

Пан Бартель єноторійним оптимістом. Колись Вітос звик був говорити: „є зле, буде ще гірше". Бо Вітос, як премієр, був заприсяженим песимістом. І кепсько на цьому вийшов. Може його наслідники рішили суґерувати долю в іншому напрямку, — досить, що ось напр. синтеза усіх виводів пана Бартеля така: „Є добре, буде ще ліпше". Таке брзмить теж з останнього його інтерв'ю на тему найближчих замірів влади, оголошеного три дні тому у „Курєрі Поранному". Торкається цей оптимізм передусім господарських відносин. „Господарська ситуація Польщі розвивається систематично й корисно. Це відноситься до всіх ділянок господарського життя". Правда, пан Бартель додає, що „предметом нашої особливої журби й праці є наш торговельний біланс". Але видно, що ця журба не дуже велика, бо цілу проблему торговельного білянсу зводить до потреби збільшення торговельної фльоти й зацікавлення польського купецтва експортовими можливостями. Тимчасом саме торговельний біланс Польщі став болячкою усього господарського життя Польщі. Він кричить такими ґрандіозними числами дефіциту, що вони повинні настроїти голову уряду всіляко, тільки не на нуту оптимізму.

„Ось переглял польської державної торгівлі за перших сім місяців цього року: У січні сальдо торговельного білянсу давало мінус 52.29 міліонів, в лютому — 72.555 м. з., в березні — 163.019 м. з., у квітні — 81.105 м. з., у травні — 94.694 м. з., у червні — 97.549 м. з., у липні — 88.000 міл. зол.; разом — 650.376 міл. зол. Тому, що рік 1927 дав около 500 міліонів зол. дефіциту, маємо вже добре поверх міліярда золотих дефіциту у польському закордонному торговельному обороті. Коли так далі піде, при середньому цьогорічному врожаю, до кінця року не багато бракувати-ме до двох міліярдів. (Статистичних виказок за серпень міс. ще не маємо).

Очевидно, що Польща, яка не має допливу готівки ані з закордонних льокат, ані туристичного руху, ані транзитових фрахтів, — пасивне сальдо свого торговельного білянсу мусить вирівнювати виключно чи-то видаткуванням запасів валют і девіз Банку Польського, чи то задовжуванням себе перед закордоном, при чому при нинішньому утрудненні умовин для довготермінових позичок, платіжні зобовязання Польщі перед закордоном мусять мати короткотерміновий характер. Досить, що на 31. грудня 1927 р. запас валют і девіз Банку Польського рахував 687.5 міл. зол., а на 10. серпня 1928 р. вже лише 495.3 м. з., себто на 192 міліонів золотих меньше. Колиб не варшавська, познанська і шлеська закордонні позички, надірвання каси Банку Польського булоб ще поважніше. Вправді стабілізаційна позичка гарантує стійкість золотого, але зріст дефіциту в торговельному білянсі і спричинений ним дефіцит білянсу платничого можуть довести державу до такої внутрішньої скрути фінансової (уже нині брак готівки проявляється у зрості приватної відсоткової стопи до 18—36 проц.!), що сизифовою працею стане зрівноважування бюджету. Із захитанням тих трьох чинників господарської рівноваги держави, може сколихнутися ціла переведена недавно реформа грошевої системи Польщі.

Не дивниця, що на явище дефіциту в торговельному білянсі Польщі звернув увагу т. зв. „фінансовий дорадник польського уряду", відпоручник американського капіталу, який дав Польщі стабілізаційну позичку, п. Чарлз Дюї. Він признав вправді, що стабілізаційний плян передбачив торговельний дефіцит, але застеріґся проти перманентного характеру цього останнього. „Стабілізаційна позичка — каже п.

Дюі, — дала досить запасів золота і чужої валюти, щоби якийсь час перетрівати відємний торговельний білянс в поміркованому обемі ,але є річю дуже важною як мога скоротити цей період". І подає лік: розвиток продукції природних багацтв та хліборобства. Американський фаховець гостро критикує польську хліборобську господарку, та ще гостріше польський промисл. „Маємо в Польщі всі чинники квітучого промислу, крім потрібної организації". Цю тезу доказав він цілою низкою чисел про польський імпорт і експорт, беручи головно приклади з промислу білошкірницького та текстильного. З цих чисел довідуємося, що Польща, країна буцім-то багата на шкіри, імпортувала в році 1927 сирих шкір на 62 міл. зол. та шкурних півфабрикатів на 90 міл. зол. і спричинила цим 40 відсотків цілого торговельного дефіциту. 37 відсотків дефіциту припало на текстильний промисл, під якого адресою американець висловлює таку повчаючу увагу: „чималі ощадности можна би завести, якщо текстильні промисловці признали би потребу краще розуміти бажання консументів". Можливо, що нині п. Чарльз Дюі вживав би ще більш огірченого тону. Бо в міжчасі ми отримали нові статистичні дані (звіт п. Дюі відноситься до 2-го чвертьрічя ц. р.). І так у „Статистичних Відомостях" з дня 20. серпня читаємо, що в липні міс. привезено до Польщі (аграрного краю) споживчих продуктів округло на 66 міл. зол. (в тому на 20 міл. пшениці), та вивезено на 37 міл. Текстильних виробів привезено на 59 міл., вивезено всього на 14 міл.!

Звіт п. Ч. Дюі викликав голосний відгук і дискусію у польській пресі. Відомий економіст д-р Фелікс Звайґ оголосив недавно у краківському „Курерку" пламенний поклик до польського громадянства купувати виключно краєвий крам і таким робом стримати повінь чужоземного краму. „Громадська психоза", мовляв, є причиною усього лиха, „психоза чужинецтва", яка з пріорі признає вищість закордонного краму та рідного не хоче. „Роботнік" знову звалює всю вину на скупих поміщиків та грабіжницьких промисловців. „Польський промисл у багатьох своїх галузях є лінивий, погано зорганізований, галапасницький, обрахований на легкі грабункові зиски коштом експльоатованих, кепсько платних робітників і консументів, жебручий помочі уряду та митної охорони, неохочий до інвестицій і поширювання внутрішньої консумпції"... Тимчасом сам промисл у свойому органі „Пшеґльонд Господарчи" (орган т. зв. „Левятана") лише бідкає, признає пасивне сальдо польського торговельного білянсу явищем трівким і постійним, від якого врятувати можуть хіба — нові довготермінові закордонні позички!...

Якже пропоновані „ремедія" виглядають на ділі? Поклик до патріотизму консумента є старою банальною забавою, згори обрахованою на фяско. Громадянин купує крам **собі**, а не державі і хоче **доброго** краму, а не патріотичного. Нехіть до польських фабрикатів не походить із „психози", тільки з досвіду. Щодо вимоги пожертв з боку поміщицтва і промисловців, то це „піюм дезідеріюм", особливо при нинішній господарській політиці уряду, яка йде по лінії бажань Левятану. Щож до нових довготермінових позичок, то на це, при підвищі американської дисконтової стопи, нема ніяких виглядів.

Чи в таких умовинах оптимізм п. Бартеля оправданий? Дуже сумніваємося.

І. Кедрин.

З побуту в Москві.

Враження і замітки.

Ми дістали від проф. д-ра І. Свєнціцького, що пробуває тепер у Москві в справах вивезеного в часі війни архіву Національного Музею у Львові, обширне письмо з описом його вражінь з побуту у теперішній столиці СРСР і Комінтерну. Тому, що недостача місця не дозволяє нам друкувати всего написаного, ми дозволимо собі подати з того письма тільки найцікавіші та наймаркантніші витяги.

Перш за все ділимося з нашими читачами інформацією проф. Свєнціцького про інцидент з Горким у справі перекладу творів того останнього на українську мову, про що була мова на сторінках „Діла" у фейлетоні Винниченка, передрукованім з парижських „Українських Вістей". Отже проф. Свєнціцький інформує, що М. Горкий дійсно відмовив дозволу на переклад його творів на українську мову, але не тому, немовби він не признавав української мови, а тому, що звернулися до нього в тій справі не так „як належало". „Коли ж вияснено — читаємо дослівно в листі — все як слід, то Горкий не тільки дозволив на переклад, але й просив вибачення за невольну прикрість".

Цікаві поміченим проф. І. Свєнціцького про теперішній московський театр і кіно. Він між іншим пише: Зараз мені важно поділитися з читачами поміченнями з життя Москви, господаря усього Радянського Союзу. Завести новий лад державним декретом — дуже легко: склали декрета, оповістили його скрізь де належить, тай готово. Але здійснити зміст декрету, переробити людей на новий лад, це вже не хвилина часу, це не формальна сторона чину, це безліч хвилин часу перед безліччю одиниць, серед тьми найріжніших умовин місця і всяких інших обставин. І ось — комуністичний принцип Маркса, оживлений методом Леніна, насаджують вже одинацятий рік — не тільки всею державною системою правління, але що хвилини найріжнішими засобами друкованого слова, мітінгів, клюбів, анкет, радіо, кіно, театрів, мистецтва, естради, боротьби з традиційним світоглядом, агітації, самокритики, суду, кари і т. д.

Защіплення нового світогляду вимагає створення нових людей: самопевних, рішучих, палких представників цего світогляду. Для прикладу задержимося хвилину на кіно. В ньому мистецька сторона — одно, але ідейна сторона теж велике одно. З успіхом пройде тільки та лента, що хватає за живі струни сучасної душі, що шарпає ятріючі рани безликого страждання традиційного світогляду. До одчаю трудна мука здирання шкаралущі давнього з живого серця людини і безмежна внутрішна радість, ліскуча всіми красками райдуги, обновлень душа побідника — ось те нове, за чим слідить збірний виделець нового совітського кіна (Совкіно) на добрій тисячі екранів.

Те саме дістьєя і в театрі особливо новому, що близько стоїть до вимог нового світогляду. Театр Мейергольда ужив усіх засобів сценерії, гріму і гри, щоби переломити світогляд давного видця і дати йому основу нового світорозуміння. Дістьєя це і в новій пєсі „Дазшь Европу" (Д. Е.) і в Гоголівському „Ревізорі" і в Грибоєдівському „Горе уму" (!). Шарж і карикатурне підкреслення смішних сторінок двигунів протисовітської політики та представників доби царського бюрократизму — а з другого боку реалістичне схоплення поодиноких моментів нового совітського укладу життя, все те на тлі якоїсь сучасної мельодії — ось і праця нового театру. На нього реагують, про нього говорять і спорять молоді зі старими... і постепенно старі остають все більше в сутінках життя.

Новий громадянин Совітського Союзу дійсно наростає. Колись боялися царського штика, славянофільства, нігілізму й панрусизму Росії; сьогодні з Союзу ім подихом революції світогляду, несеться стогін валених божниць і чути гомін гамеярів нового будівництва. І тут у театрі, кіно, в концертовій салі ніяк не узбереш — хто родовитий пан, а хто новий чоловік (гомо новус). Колишнє блискуче панство разить тут наші очі затертим лахміттям довоєнної моди, а нові люди не бояться прикрити своє тіло тільки в міру конечности. І не можна сказати, щоби гарна сильно засмалена нога нової жінки в легкій сукні була менш принадна від шовкової панчішки у французькому черевичкові. Не тільки природна краса тіла манить тут око, — стільки незнаний чар невідомого нам внутрішнього життя зміненої людини. Яке було її вчора, нам нецікаво, хто її дав життя — сьогодні теж маловажне. Але яке завтра вона створить і кому дасть нове життя — це дуже важне не тільки тому, що з нею зйжеться, але для всього СССР".

Про музейництво читаємо в листі професора Свєнціцького ось що: „Не будемо говорити про поважне число музеїв по ріжним осередкам культурного життя глухої провінції, скажемо тільки на те, що замічається у столицях. Не входячи в партійну „віру" музейних робітників ми бачимо, що їх розуміння потреб музейної справи й уміння належно виконати музейну працю ввели музей давної Росії із стадії переважного збирання і адміністрації у царину систематики зібраного і всебічного аналізу поодиноких груп памяток. Новий відділ італійських дощатих образів XIII—XV. в., перестановка по творцях поодиноких відділів західно-европейського мистецтва XVI—XVII в., поширення французького відділу до XIX в., пребагата збірка скифських памяток від часів Геродота до геленізму включно, памятки візантійської культури — все те дало Ермітажеві не тільки новий вигляд, але й значну частину Зимного Двірця. І де колись важно і чинно проходжувалися найвищі достойники держави, сьогодні на легких позолочуваних стільцях засідають тихі скромні робітники, що по тяжкій праці тижня при-

---

ОСИП ТУРЯНСЬКИЙ.

Жінка й каварня.

(Докінчення.)

VI.

Три чверти на четверту він посадив собі жінку на коліна та продовжує свій стратеґічний наступ ось як:

— Я думаю, моя люба, що як тепер дуже сердечно тебе попрошу, то ти пустиш мене в четвертій годині на світ божий...

— Якже виглядає твоє сердечне прохання?...

Він обняв її обома руками за шию, цілував її та примовляв до неї ріжними любими словами. Нараз вона серед цілунків почала задумано поглядати на нього й обізвалася:

— Чи причиною твоїх нинішніх цілунків є твоя любов, чи та твоя каварня?...

— Любов, розуміється.

— Мені здається, що каварня... Бачиш?... Ти ще там не пішов, а вона вже мене бентежить... Ні, я не хочу, щоб ти йшов до каварні.

— Алеж серце, якже можна так?... Невже тобі здається, що каварня — це яка жінка?

— Я тобі все казала, що ми обоє маємо бути все в хаті разом і все ходити разом.

— Отже ходім разом...

— Я не піду.

Тут він бовкнув удавано подразненим голосом:

— Усе і всюди разом, разом!... Прошу не забувати, що на світі є місця, в котрі чоловік і жінка мусять ходити окремо...

— Що це значить?...

— Ет, ліпше змовчати.

— Ти гніваєшся?...

— Борони Боже! Навпаки: даю тобі оце четвертий раз доказ на те, як я тебе люблю. Четвертий раз я тебе слухаю й четвертий раз не йду до каварні...

— Ох, ти мій слухняний хлопчику! — радіє жінка й обіймає його, а він серед її ніжностей питає себе в думці:

— Що тепер буде?...

VII.

Три чверти на пяту. Рішаючий бій... Він його розпочинає в ось який спосіб: сідає край стола, ховає голову в руки та вдає, що важка журлива задума його насіла...

Жінка дивується. Відмотує йому руки від голови.

— Що тобі?...

— Боюся майбутньости...

— Якої майбутньости?...

— Здається мені, що над нами звисне щось грізне...

— Що таке?

— Скажи мені, моя люба, як можна зберегти і степенувати подружню любов?

— Гармонією почувань...

— Дуже добре. А чи є між нами гармонія?

— Є...

— Ні, нема.

— Чому нема?...

— Бо я тебе все слухаю.

— Це тому, що ти мене любиш.

— Правда? А тепер я тебе спитаю: чи ти мене слухаєш?

Вона мовчить.

— А бачиш? Значить, ти мене не любиш...

— О, ні! Це неправда!

— Ні, це правда... От, наприклад, учора й нині я чотири рази тебе послухав, а ти?...

— Якже мені тебе слухати?...

— Так, як я тебе. Ні, навіть не стільки. Вистане, коли твій послух супроти мене виноситиме пяту частину мого послуху супроти тебе...

— Як це розуміти?...

— Цілком просто: я послухав тебе чотири рази й не пішов чотири рази до каварні... Ти мене послухай раз і пусти мене раз до каварні... Значить, навіть у такім випадку моя любов до тебе буде пять разів більша від твоєї любови до мене... Розумієш це, дитино?...

— Мені здається, що любови не можна міряти числами...

— Можна, серце. Фільософ Пітагор думає, що не тільки основою кохання, але й душею всесвіту є число. Отже: хай перші чотири числа будуть твої, а пяте моє... Я скромний... Згода?...

— Згода.

— Значить, пускаєш мене до каварні?...

Вона зітхнула:

— Що робити? Мушу пустити... Але лиш на годину...

Він обняв її, підніс і окрутився з нею кілька разів по кімнаті, а при виході з мешкання клякнув до неї:

— Ти золото, не жінка.

По дорозі до каварні думав:

— Подружня терпеливість і дипльоматія — це більша штука від політичної дипльоматії. Бо як виглядало би подружжя, колиб його останнім словом, подібно як у політичній дипльоматії, були кільчасті дроти й отруйні гази? Ну-ну, дякую...

В каварні він кинувся на часописи, як саранча на ниву. Нараз перестав читати, щоб відігнати з душі якесь неясне почуття й говорив до себе в душі:

— Мені здається, що найглибшою причиною, чому вона не хоче навіть на хвилину пустити мене від себе, є її страх перед самотою. Адже досі біля неї все була її мати. А що буде, як вибухне війна й забере мене на довгий час. Тоді це молоде єство зі страху перед самотою звяне й загине в руках першого ліпшого несовісного осібняка, що зявиться на обрії її самоти... Для мущини самота може стати джерелом творчости, для жінки — безодною упадку.

Мов нахабну муху відганяв від себе ось яке питання:

— Невже не можливе, щоб на моїм подружжі здійснилися ось які слова:

— Двічі чоловік із радости в житті упється: раз, коли жениться, другий раз, як розведеться...

ходять у царські покої слухати лекцій про мистецтво. Музей перестав бути погребищем творів мистецтва, він став джерелом живої цілющої води. І музеольог зідомо зжився з коллективом, бо тільки цим шляхом його діло може жити. Потап мусів тут вийти від одиниць живих, розумних і розсудних. А державна влада могла тіба це одобрити і сфінансувати для спільного загального добра".

„Ось ще інший приклад. Західно-европейські музеї і по сьогодні користуються для консервації і реставрації памяток мистецтва працею і відомостими спеціалістів, що дуже цильно бережуть своїх професійних таємниць та здебільша осягають тільки дрібку можливого успіху. Було те саме до революції і в Росії. Сьогодні не те. В часі революції дбайливий за справу реставрації ікон, гафтів і творів мистецтва — Ігор Грабар, уроженець Закарпатської України, зорганізував на основах точної науки хемії і фотографії зразкову, одинокy в світі державну реставраційну майстерню, в якій працюють найкращі майстрі під наглядом працівників мистецтвознавства і під контролею фотографії. Мало того, пристосовлення рентгенівської фотографії дало можність бачити через непрозорі верстви олійної перемальовки скритий під нею образ і його копією контролювати хід реставраційної праці".

Хто не вписав ще своєї дитини до приватної школи „Рідної Школи" — нехай зробить це негайно. — Ніодна українська дитина не сміє пропадати в чужій школі!

Наступ на сокільську організацію.

(Допис зі Стрия).

Наш пожарнично-спортовий рух по селах дуже не до вподоби деяким адміністраторам. Їм не подобається, що сільська молодь замісць пити та роспуствувати по коршмах, горнеться в сокільські та лугові організації. Це діється в той час, коли в цілому світі спорт здобув собі як найширші права. Всім у цілому світі вільно організуватися у спортові товариства, — лише нам селянам на західньо-українських землях не вас на це права. Молодь учиться ратувати свій доробок на випадок пожежі, — і це не подобається польським чинникам. Чи хто чував у світі, щоби були де такі чинники, які не піддержували би організації, що кладе собі за мету оборону майна громадян від вогню, повени і т. д.

Отже такі чинники є, а репрезентує їх „знаний адміністратор" новий стрийський **староста пан Пайончковскі**.

В Стрийщині від десяток літ істнують і добре розвиваються сокільські організації. Численні з них істнують уже понад двайцять пять літ і мають свою історію в організації несення помочі населенню, мають вправних і досвідних пожарників та руховиків. Війна була перервала корисну діяльність тих товариств. Останніми літами відновлено сокільські організації. Влада, чи пак поліція, дуже пильно приглядалася діяльности сокільських установ і не могла їм зробити жадного закиду. Аж прийшов до Стрия з Косова **староста Пайончковскі**, який все і всюди перечвалювався своїми адміністраційними здібностями та безоглядно рівним трактуванням усіх національностей. Йому не подобалися сокільські організації. Не мав до чого причепитися і почав з того, що на сокільських фестинах заборонив спільні вправи соколів зі сусідних сіл. Чому, Бог його знає, може це щось небезпечне в розумінні пана старости? В світі тисячі руховиків стає до спільних вправ — а в Стрийщині це не подобається панови старості. Та на цім не кінець. На днях появився „указ" пана старости до всіх „Соколів" і „Лугів", яким забороняє він **носити однострої або які небудь відзнаки**. Указ звучить так:

Starostwo w Stryju. L. 173/pr.

Stryj, 23. sierpnia 1928 r.

Do Zarządu stowarz. pożarniczo-sportowego „Sokił" w...

Stwierdzonem zostało, że członkowie stowarzyszeń pożarniczo sportowych „Sokił" względnie „Łuh" rozwijając działalność na terenie powiatu stryjskieg używają specjalnych strojów, względnie odznak. Ponieważ statut stow. „Sokił" względnie „Łuh" nie zawiera wcale postanowień co do prawa noszenia przez ich członków jakichkolwiek specjalnych strojów i odznak, przeto przestrzegam Zarząd Stowarzyszenia przed tego rodzaju postępowaniem, niezgodnem z postanowieniami statutu Stowarzyszenia. Zaznaczam przy tem, iż w razie stwierdzenia w przyszłości, że członkowie stowarzyszenia używają specjalnych strojów względnie odznak — zostanie działalność Stowarzyszenia bezzwłocznie zawieszona.

Starosta powiatowy:

Pajączkowski (власноручний підпис).

Дійсно помисловий пан староста. Вбере Сокіл яку небудь відзнаку, жандарм увидить, донесе до староства і „działalność Stowarzyszenia zawieszona". Коротка справа і всі Соколи і Луги в повіті будуть розвязані. Тоді пан староста накаже в кождій громаді створити „Ochotniczą straż pożarną" і стане її командантом та вбере „helm strażacki".

Наші Соколи в повіті вже понад чверть століття уживають одностроїв і відзнак і нікому не приходило в голову цего заборонити, бо всім відомо, що спортові організації цілого світу уживають одностроїв. Цікаво будоб знати, чи такий сам указ дістали польські і жидівські спортові організації і чи пан староста заглядає, в яких строях і яке товариство грає в футболь або робить вправи.

Цей „указ" пана старости — дуже білими нитками шитий і всі знають, у чому діло. Треба розгромити сільські українські товариства і нехай наша молодь, як колись, йде й тепер шукати розради у коршмі. Це дуже потрібне деяким адміністраторам, бо їм хочеться, щоби з нашої молоді не виросли розумні, свідомі господарі. Пяного, розпущеного села їм треба, а тоді легко буде робити з повітом, що лише захочуть.

Пан староста Пайончковскі зараз по своїм приході до Стрия заповів, що він зуміє взяти повіт у „карби" і так ним повести, як йому треба, щоби дати доказ своєї справности і заслужити на крісло воєводи, на котре він так довго чекає. Вправді при виборах не дуже то йому повелося і не удалося повіту повести туди, куда йому хотілося — то однак надії не покидає, та зачинає на ново і то від молоді. Для розбиття інших наших організацій приготовляє „**регіональні ради**" і вже розіслав „номінації" на членів ради. Шкода роботи, бо до них не підуть свідомі українці — так як не пішли до „Włościańskich związków zawodowych".

Може тепер пізнаються на панові старості Пайончковскім і ті українці, в яких товариства він втиснувся і використує їх знакомство перед висшою владою, як доказ своїх впливів, та на мужа „провидіння" для полагодження „ruskiej kwestji".

Наведеним указом стрийського старости певно займеться „Сокіл-Батько", бо приготовляються на кінець місяця окружний сокільський здвиг в Стрию і пан староста хотів би одним махом розбити цілу сокільську організацію стрийського повіту.

Стрийський.

Організаційний і вічевий рух.

ДОБРОМИЛЬЩИНА.

Дня 16. липня ц. р. відбулося в Добромилі в „Народнім Домі" посольське справоздавче віче. По виборі президії, до якої увійшли: о. Господаревський, адв. д-р Антоневич і студ. М. Ханик забрав голос посол і віцемаршалок сойму д-р Загайкевич, який зложив звіт о діяльности Української Парляментарної Репрезентації і виголосив реферат про політичне положення українського народу під Польщею. Крім нього промовляв ще о. декан Маринович. Нефортунно виступив п. Неадрень, відомий з процесу за спадщину по бл. п. Тишковським, москвофіл, кандидат на посла з листи ч. 20, але вічевики по кількох його словах закричали його і не дали йому далі говорити. Віче одноголосно одобрило дотеперішну діяльність Української Парляментарної Репрезентації а зокрема свого посла і віцемаршалка сойму д-ра Загайкевича. Серед одушевлення вічевики відспівали національні гимни і трикратними окликами „Слава" попрощали свого посла.

Вічевик.

По широкому світі.

Від 15-го вересня скасовані візи між Німеччиною й Італією.

Болгарська офіціяльна агенція заперечує вістку про міністерську крізу.

У воздушній фльоті Англії сильно зросло за цей рік число нещасливих випадків; уже досі згинуло 58 летунів; а в 1927 р. було 55 жертв.

Делегаті зїзду національних меншостей у Женеві рішили основати міжнародній союз лекарів національних меншостей.

Венізельос, на якого плечах спочиває вся доля реформи державного життя Греції, заслужив на „денгу".

Конгрес Комінтерну в Москві признача Белю Куна уповажненим у справі ведення пропаганди большевизму в Зах. Европі.

Ріжні вісти.

АРЕШТУВАННЯ НА УКРАЇНІ.

Аг. Всходня повідомляє:

В Києві, Харкові, Одесі та Полтаві переведено богато арештувань українців. Безпосередньою причиною арештувань була агітація, щоби селяни не продавали збіжа, в звязи із збіжевою кампанією магазинування збіжевих резерв. При тій нагоді нібито ведено агітацію за відірванням України від СРСР.

Преса заповідає масовий процес проти українських націоналістів.

СПРАВА НАЦ. МЕНШОСТЕЙ НА ЛІЗІ НАЦІЙ.

Дня 5. вересня підчас ген. дебати на пленарнім засіданні Ліги Націй представник мандатової комісії Ван Бльокланд (Голяндія) підкреслив вагу оборони нац. меншостей. Означив він дотеперішню процедуру Комітету трьох при Лізі Націй у справах нац. меншостей хибною. Це доведе до того, що меншости втратять довіря до Ліги Націй. Бесідник поручає вкінці створити постійну комісію для справ нац. меншостей при Лізі Націй на зразок істнуючої мандатової комісії.

Німе засідання Ліги Націй.

На вівтірковім плен. засіданні Ліги Націй після полагоди формальностей предс. Загле сказав, що ніхто не записався до голосу у справах, обнятих денним порядком і коли до вечора ніхто не зголоситься, також і в середу засідання буде відкликане. Заяву цю привитали галерії глумливими окликами.

ЧІЧЕРІН НА ВІДПУСТЦІ У НІМЕЧЧИНІ.

Чічерін виїхав для поратування здоровля на 3-місячну відпустку до Німеччини. „Берл. Тгт." зазначує, що побут Чічеріна у Берліні матиме чисто особистий характер. „Вр. Альг. Цтг." подає, що Чічерін буде конферувати зі Штреземаном. У звязи з цим уже тепер згадують про нав'язання нім.-більшовицьких екон. переговорів.

ЧЕМБЕРЛЕН УСТУПАЄ?

Є чутки про димісію Чемберлена. Та коли б навіть не дійшло до димісії, то з огляду на злий стан здоровля Чемберлена, заступатиме його льорд Кашендан аж до нових виборів, себто до літа 1929.

КРІЗА КАБІНЕТУ В БОЛГАРІЇ.

Болгарський кабінет подався до димісії. Можливо, що король поручить місію утворення кабінету дотеперішньому премієрові Ляпчеву. Головною причиною крізи був конфлікт у справі евент. розвязання македонських терористичних організацій. Колиб Ляпчев утворив кабінет, не ввійде до нього дотеперішній міністр військ. справ Волков, який протестував проти розвязання македонських організацій.

ПОЖЕЖА У ЛЬВОВІ.

Вчора пів до 11. вночі на Левандівці за Городецькою рогачкою згорів тартак акц. спілки „Рольіндустрія". Загальна шкода 250.000 зол. Без роботи остається 50 робітників.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8·87·25—8·87·50, канадійський долар 8·81·00—8·81·50, чеська корона 0·26·25—0·26·50, австрійський шілінг 1·25·33—1·25·66, румунська лея 0·05·50—0·05·56, французький франк 0·34·50—0·34·80, швайцарський франк 1·71·50—1·71·75, фунт штерлінгів 43·40·00—43·70·00, радянський червінець 25·50—26·50.

Золото: 20 корон 36·30·00—36·60·00, 20 франків 34·30·00—34·60·00, 20 німецьких марок 42·40·00—42·70·00, 10 російських рублів 46·80·00—47·20·00.

Срібло: Австрійська корона 0·70·00—0·71·00, 5 австрійських корон 3·26·00—3·65·00, австрійський флорен 1·73·00—1·78·00, російський рубель 3·00·00—3·10·00, копійки за рубель 1·50·00—1·55·00.

Збіжа.

Пшениця двірська 48·50—49·50, пшениця селянська 48·00—49·00, жито галицьке 33·00—33·50, ячмінь галицький броварняний 43·50—45·50, ячмінь на пашно 28·50—30·00, ячмінь пастівний 35·50—36·25, овес галицький 32·50—33·50, кукурудза румунська 44·00—44·50, бараболя промислова 0·00—0·00, фасоля біла 65·50—70·00, фасоля кольорова 45·00—50·00.

…ня дня.

Пошлюбна ніч.

(3.—4. вересня 1928.)

Повяли квітчасті тости,
Порвалась мережка танців,
Сміхи погасли,
Стих спів.
Весільний шум розвіявся, як сни..
Десь на далекім мості
Пройшли останні гості,
Старенький двір остався Молодим..

Тоді то на Чумацький Шлях,
Що килимом сріблистим
Пославсь по небі чистім —
Ступив любови бог.
Тихенько, на пальчиках
До мовчазного двору підійшов
Замкнув віконниці,
Згасив полумя свіч,
І положивши палець на уста,
шепнув:
Цитьте!.. Пошлюбна ніч!!
— — — — — — —
Схилили айстри головки
Стихла між листям гутірка
— Тихо..
(Десь далеко скотилась зірка).

Галактіон Чіпка

НОВИНКИ

— **Сальомея Крушельницька** приїхала до Львова уже вчора. На залізниці вустрічали велику артистку представники наших музичних і громадських товариств. Львівське громадянство, що не бачило її стільки літ, подивляло, як вона за цей час мало змінилась.

— **Вода для Львова.** Міське заведення водопроводів займається нелегкою справою, як побільшити скількість води для Львова. Є проєкт спровадити воду з джерел на північ від Шкла або з терена між Миколаєвом, Стриєм і Жидачевом. Щойно за рік закінчать подрібні кошториси та пляни.

— **Комісар Львова** лишається на своїм становищі ще до перших днів жовтня. До цього часу мають найти його наслідника, якого шукають уже між львівськими громадянами.

— **Самовбивства повторяються у Львові** наново. За вчорашній день було їх два: Кравець Арон Бергман випив воду...ни наслідком матеріяльних клопотів, а залізн. урядовець К. на вул. Б. Гловацького у нервовім розстрою підрізав собі горло.

— **Львівська хроніка**. Вчора помер нежданo дентист Бернард Брумер; досі невідомо, чи вмер він на серце чи отруївся. Брумер мав намір від довшого часу розводитись і тому його смерть дала привід до ріжних неприємних здогадів, досі невиясненних. — На вул. Зеленій у фабриці бетону якийсь набій поранив дуже сильно робітника Мордейка. Деякі часописи кажуть, що це була якесь підкинена бомба, невідомо з якою метою.

— **Преса дорожіє.** Від 1-го жовтня всі варшавські денники подорожіють на 25 сот. Варшавський „Курєр Польскі" пише, що львівська та краківська преса також мусить підвищити свою ціну.

— **Памятник марш. Пілсудського** хоче перша вибудувати Коломия. Таке рішив місцевий союз легіоністів і інші польські товариства, а за грішми на цю ціль звертаються вони до „всього громадянства Покуття".

— **Ріжні вісти.** Помер у Парижі останній царський амбасадор у Споп. Державах Юрій Бахметієв. — Джон Д. Рокфелер молодший жертвував 200.000 дол. на будову природничого музею в Парижі. — Молодший син мадярського диктатора Миклоша Горті став у 24-ім р. життя заст. директора англійсько-мадярського банку, одного з найбільших у Будапешті. — Віртуоз-скрипак 27-літній Яша Хайфец родом з Вильна оженився у Льондоні тихцем з 20-літньою красунею з Ню Йорку Фльоренциною Відор. — У півн.-східній Канаді появилась громада вовків; селяни звертаються до жандармів з проханням прислати їм оборону, бо вони не в силі оборонити своєї худоби. Канадійська місцева влада платить за кожного вбитого вовка 30 дол.

— **Рекорди.** На ліцитації ... памяток у Сієнні продали мичку волося Наполеона за 400 дол. До неї ... долучений документ, який стверджує, що волося є дійсно Наполеона. Там же продали одного листа Діккенса на 4 сторінки за 150 дол. — У жидівськім шпиталі в Кельні молодий лікар вперше оперував ... на ум'якшення ... в ... клінках: ... — Ні... дужому ... рака ... щ...

інвалід Йосиф Дроскар рішив дістатись за всяку ціну до Парижа, до якого не міг дійти з німецькою армією. Без гроша він вибрався у дорогу на автоматичнім кріслі для безногих і доїхав уже до Шалон. — Спортсмен Гельмс переплив Ляманш, тримаючись на воді 23 год. і 51 хвилин. Є це 16-ий пливець, що переплив цей канал.

— **Летуни.** Франц. летуни Ассоллян і Лефевр, що відлетіли з Ле Бурже до Ню Йорку мусіли сісти в Касабланка до причини витоку олива зі збірника. Направивши літак, полетять далі через Азорські острови. — Шведські летуни Гассель і Крамер, що вибрались у Гренляндію, про яких писали, що вони загинули, найшлися. — Звістки про вогневі сигнали бачені на ледяних кригах неточні; вони не мають нічого спільного з особою Амундсена, як здогадувались ті, що вірили, що є можливість його спасення. Франц. кружляк „Страсбург" потвердив після своїх розшуків факт про знахідку останків „Летама". Преса в Осльо пише, що норвежський уряд проголосить у найближчім часі день жалоби з нагоди втрати Амундсена.

— **Примхи природи.** На Гелю велика морська буря разом з воздушною трубою гуляла по всьому побережі. Рибалкам, яким вітер зірвав багато сітей найке, дано винагороду за цю втрату у бурштині (янтарі), яким буря вкрила беріг на всьому просторі від Карві до Ястарні.

— **Кельог — кандидатом на нагороду Нобля.** Деякі французькі часописи торкнулись питання, чи Кельог не стане за здійснений свій мировий пакт цьогорічним кандидатом на нагороду Нобля. Коли цю нагороду дістали Чемберлен, Бріян і Штреземан то й Кельог має всі дані на лавреата за свою діяльність у користь мира.

— **Фільма про виправу Нобіле.** У Мілано випустили в світ першу фільму знимку підчас північної експедиції Нобіле. Італійці витали кожну картину рясними оплесками. Одночасно з Мілано приходить звістка, що тамошні лікарі признали Нобіле калікою, бо його права рука зовсім зломана.

— **Чи денгуа дійде до нас?** На це питання спробують відповісти лікарі в Парижі та Льондоні, де вже нині цікавлять ся живо поширенням дивної грецької пошести. Наука досі не відкрила бацилю, що викликує цю недугу, а знає тільки умовини при яких люди заражуються. Денгуе нагадує в цьому відношенні інфлюенцу. Деякі лікарі є навіть тої думки, що це та сама недуга в ріжних проявах. Одні кажуть, що її привезли з Єгипту, другі, що вона повстала підчас будови тунелю в Греції, наслідком поганих гігієнічних умовин: кепської води та людських відходів. Є надія, що денгуа вигасне в Греції, тому, що вона не поширюється при холодній температурі. Песимісти кажуть, що вона є вступом нової хвилі інфлюенци в Европі.

— **Світове кіно.** По останній статистиці в Німеччині є 1,700.000 місць у кінах. — „Фокс-Фільм" будує в Каліфорнії студію спеціяльно для виробляння говорючих фільм. Ця студія коштуватиме мільйон дол. — Ось що каже Чарлі Чаплін про говорючу фільму: „Слово зайве для фільми. Воно може лише нівечити суть фільми, так само як фарби псують рільєфу. Так само доцільно було би давати рум'янці на мраморних лицях статуй. Фільма це пантомімічне мистецтво. Чому ж попросту не йти в театр?" — При Лізі Націй відчинюють новий інститут „Всесвітню фільмову бібліотеку", де будуть не лише реєструвати всі фільми світа, але й дбатимуть про кінову пропаганду у кращому розумінні. Цей інститут містиметься в славній віллі Фальконієрі в Римі. — Норма Тальмедж відсвяткувала своє 25-ліття і рішила покинути екран. — В околиці Константинополя будують кінову студію. Технічний персонал покличуть із Европи.

— **Археольогічна знахідка.** Льондонський „Дейлі Герольд" подає про одине в своїм роді археольогічне відкриття: в Скара-Брак на Аркадських островах найшли прегарно збережені останки цілої оселі з камінної доби.

— **Зїзд Марій.** У американськім місті Крофордсвіль уже 7-ий раз від війни скликаний зїзд молодиць і дівчат з усього стейту Індіяна, що мають на імення Марія. Згідно з прийнятою традицією цього зїзду на ньому роздають ріжні нагороди: найкращій і найменшій Марії, найменшій, найгрубшій, найтоншій, то-що. Є й окрема премія для такої, що привезе зі собою на зїзд найбільшу скількість Марій-новичок.

Дописи.

ЯРОСЛАВЩИНА. (Справоздавче віче і початок політичної організації.) Дня 26. серпня ц. р. відбулося в Ярославі віче, на яке прибули сенатор о. Татомир і посол Тершаковець. Присутніми були представники майже всіх сіл Ярославщини. Це вибори до президії: о. Прокопа, декана з Доброї (головою), міщанина Лісkевича (заступником) і Гаська Л., директора каси „Віра" (секретарем), сенатор о. Татомир говорив про політичне положення українського народу під Польщею та про заходи Українського Парляментарного Клюбу около поліпшення його долі. Про економічне положення нашого народу говорив посол Тершаковець, який ядерними словами і наглядними датами доказав, що польська політика веде наш нарід до матеріяльної руїни. Коли бесідник обговорював обкладання наших людей грошевими карами навіть за мінімі провини, представник політичної влади комісар староства кілька разів йому перебивав. Поліція весь час сторожила в дверях салі та обсадила цілу вулицю від ринку до церкви. Промови обох бесідників присутні нагороджували густими оплесками. По обох промовах принято через акламацію поставлені о. Й. Лішинським слідуючі резолюції: 1) Зібрані на посольськім справоздавчім вічу громадяни Ярославщини висказують повне признання Українському Парляментарному Клюбові за дотеперішню його працю в обороні прав українського народу. 2) Зібрані висказують бажання, щоби всі українські посли без огляду на партії утворили один парляментарний клюб. 3) Зібрані висказують подяку Українському Парляментарному Клюбові за те, що заопікувався нашим округом, позбавленим свого посла і просять надалі звертати особливу увагу на цей пограничний округ. Промовило ще кількох бесідників, які представляли місцеві надужиття. Висловлено також бажання, щоби утворити постійну політичну організацію тутешнього округа, яка велаб організаційну роботу. По виборі тимчасового підготовчого організаційного комітету закінчено віче піснею „Ще не вмерла Україна".

ЗБОРІВЩИНА. (Спростування.) Від повітового старости у Зборові дістаємо таке спростування: У звязку з нотаткою, поміщеною в „Ділі" з дня 22. серпня 1928 ч. 187 прошу на основі арт. 30. розпор. Президента Річипосполитої з дня 10. травня 1928. Дн. Д. З. ч. 45 поз. 398 про пресове право помістити у найближчому або в слідуючому числі газети слідуюче спростування: Неправдою є, що референдар п. Єжи Новаковскі, делегований на віче в Ярославичах дня 12. серпня ц. р. скликане Комітетом УНДО у Зборові це віче розвязав наслідком порушеної д-ром Левицьким справи кольонізації Сх. Галичини, але правдою є, що п. Новаковскі це віче розвязав наслідком колідуючого з карним кодексом змісту промови д-ра Левицького, що є предметом судово-карних доходжень. — Неправдою є, що органи державної поліції з криком кинулися на учасників віча, які розходилися співаючи „Ще не вмерла Україна", але правдою є, що по розвязанні віча візвали присутні на тому вічу постерунковi державної поліції учасників віча, щоби розійшлися, а це візвання присутні виконали не співаючи ніяких пісень". — Повітовий староста: Кроковскі.

Присилайте передплату!

Театри.

Великий Міський Театр:

6-го т. 7·30 веч. „Фавст", опера, виступ Катвара.

7-го т. 7·30 веч. „Наречена боярa", оперетка.

Кіна.

„Апольльо": „Воєнні орли".
„Лев": „Лев монголів".
„Оаза" (давн. „Байка"): „Перлина гарему".
„Палас": „Шпигуни" Фріца Лянга.
„Фатаморгана": „Мала авантюристка".
„Король забавляється".

Необхідний для всіх!

Поручаю Вп. П. тільки за 2 зл. 50 сот. з пересилкою моментальний рахівник. — Велика економія часу.

В хвилині можна множити, ділити і вичисляти відсотки. Необхідний для всіх інституцій, підприємств, учителів, учнів, бюралістів касієрів, бухгальтерів, всіх урядників і т. п. осіб. Приступний для кождого без страти часу і енергії, як також без окремого приготовання. Дає готові вислідки множення, ділення і обчислювання відсотків автоматичною швидкістю читання. В случаях потреби моментальних обчислень є незрівнаний. Ціна тільки 2 зол. 50 сот. з пересилкою, листи і перекази адресувати: Генрик Цукерштайн, Warszawa, Leszno No 27/33. Конто чекове П. К. О. ч. 7863

П. С. Висилається по одержанню належитости, можна і за післяплатою, в цім випадку коштує о 1 зол. дороще.

403 2—6

ОПОВІСТКИ.

Новий Український Театр під дир. Панаса Карабіневича

Бібрка:
7.IX. Вихрест.
Перемишляни:
8.IX. Вихрест.
9.IX. Циганка Аза.
10.IX. Гейша.
11.IX. Вій. 6—7

Шкільні мундурки і білля для шкільної молоді виконує солідно, дешево і скоро жіноча промислова кооператива „Труд", Львів, Ринок 39. 477 1—2

На Рідну Школу зложили ВП.: Мальвіна і Олександер Колодій, радник суду в Перемишлі 10 ам. долярів, замісць повідомлень про своє вінчання; Виділ Т-ва українських ветерин. медиків в Берні 108.50 ч. кор. як збірку між товаришами українськими студентами і кличе всіх товаришів ветер. лікарів, бувших членів Т-ва Укр. ветер. мед. в Берні, а то: вет. лік. д-ра Будника Дмитра, д-ра Глюза Омеляна, д-ра Базара Антона, д-ра Біленького Володимира, д-ра Бабяка Петра, д-ра Федоровича Івана, д-ра Возославського Петра, перебуваючих вже в Галичині, дальше всіх тов. вет. лікарів, які ще є в Ч. С. Р. і Т-во Українських вет. медиків „Ватра" у Львові. — Жертводавцям складає щиру подяку Головна Управа. 480 1—1

Загальні Збори Кружка „Рідної Школи ім. Івана Вишенського в Судовій Вишні, відбудуться дня 23. IX. 1928 р. о год. 4. попол. у власній домівці. В разі неприсутности вимаганого статутом числа членів Збори відбудуться о годину пізніше без огляду на скількість присутніх членів. 481 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПОШУКУЄТЬСЯ інструктора для ученика II. кляси гімн. Винагорода після умови. — Зголошення на адресу: о. М. Данилюк, Увин к. Радехова. 469 2-2

БІЖУТЕРІЮ, СРІБЛО, ГОДИННИКИ поручає дешево Домбровскі Розважевскі Львів (Готель Жорж) вул. Академічна ч. 2. Догідні услів. 9481 11—?

КОНЦЕСІОНОВАНІ Наукові курси „Освіта" приймає вписи на новий шкільний рік 1928/9 на курси: матуральні гімназійні (дволітні, лвоірічні, піврічні), семинарійні курси з обсягу 4 і 5 клас гімназійних, доповнюючі курси до поодиноких клас гімназійних. Науку ведуть найвизначніші гімназійні професори через 5—6 годин денно. Зголошення приймає секретаріят „Освіти", Львів, Мілковського 11, від 12—1 і від 5—6. Телефон 30-01. Жадайте безплатних проспектів. На відповідь марку. 278 3—3

АДВОКАТ д-р Степан Мудренький в Товстім місті (Тлусте) прийме рутинованого конципієнта. 461 2—3

СПІВЛЬОКАТОРА євент. двох панів урядників пошукується на мешкання з цілим удержанням. Покій фронтовий, в околиці стрийського парку, електричне світло, лазничка. — Близша відомість вул. Коспнерська (бічна вул. Каденьвої) 1/I двері ч. 5. 462 2—3

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик прецізійні продає за готівку і на рати від десятків літ з найліпшої сторони звісна фірма Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Марійська ч. 5. ? 11—?

ДО заміни парохія. Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Парохія А". 478 1—2

КІМНАТА, потрібна для двох медиків від 1.IX. Зголошення до 25.IX. до „Діла" під „Спокій". 476 1—2

ХТО КУПИТЬ нову оригінальну гуцульську спальню з дубового сухого дерева, солідної роботи за 350 ам. дол. Повна гарантія. — Зголошення: Прокопович, учит. пром. школи, Коломия, вул. Мицкієва ч. 56. 464

ДВІ панночки знайдуть догідне приміщення при інтелігентній родині. Близько від учительських семінарій. — Інформації: Львів, Ринок ч. 39 „Труд". 471 2—2

НОТАРІЯТ в Богородчанах потребує нотаріяльного кандидата на стале посаду. 452 3—3

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Всіх лікарських наук

Д-р Софія Парфанович

ординує у внутрішніх і жіночих недугах.

455 9—3

ЛЬВІВ, вул. Домагалічів ч. 2.
(бічна вул. Кохановського і Озронов).

РЕНТҐЕНОЛЬОҐ

Д-р Людвика Лянде Ляйнерова

ЛЬВІВ, вул. 3-Мая ч. 7.

463 **повернула.** 2—6

Специяліст недуг легенів, серця і желудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 **Пересвітлення Рентґеном.** 5—24

зол. 11·00 франц.	БУДИЛЬНИКИ	зол. 11·00 закорд.
	з гарантією, тільки у фірмі 2-3	
	Б. ҐРИНБЕРҐ, вул. Сикстуська 4	

Впр. оо. Парохів, що удаються у своїх парохіях місії, просить двох інвалідів УГА, що займаються продажю девоціоналів, щоби були ласкаві повідомити про речинець місії хоч тиждень наперед і тим способом дати змогу своїм людям заробити на прожиток. Ласкаві зголошення Л. Яків, Запитів о. Підліски малі. 2—2

Меблі на рати! Готівкові ціни, також тапіцеровані меблі, власного виробу, найдешевше в ДОРОТЕУМ, Льва Сапіги 34. Тел. 15—01. 479 1—1